

Mellom logikk og intuisjon: En reise gjennom vår tankeprosess (28 sider)

Innledning.....**side 1**

Heuristikker: Effektive løsningsstrategier for komplekse problemer.....**side 2**

En grundig analyse av Daniel Kahnemans Tenke fort og langsomt.....**side 2**

Ta mer riktige beslutninger.....**side 3**

Vedanta og den balanserte tilnærmingen til tenkning: Å forstå viktigheten av både rask og langsom tankeprosess.....**side 4**

Hva med usikkerhet og frykt forårsaket av for eksempel kampen mellom hjertet og sinnet, som jeg føler gjennom intuisjon?.....**side 4**

Hvilken rolle har intuisjon i å hjelpe oss til å treffe gjennomtenkte beslutninger?.....**side 5**

Er intuisjon et gyldig kunnskapsmiddel?.....**side 6**

System 1- og system 2-tenkning.....**side 7**

System 1 og 2 beskrevet ut fra Vedantas perspektiv.....**side 8**

Intellektets betydning for modenhet og kognitive funksjoner.....**side 9**

Direkte kunnskap er direkte erfaring av deg.....**side 10**

Bevissthetens rolle iforhold til materie.....**side 12**

Kunnskapen om hvem du er, er mer subtil enn intellektet og sinnet.....**side 13**

Ta mer riktige beslutninger med tanke på informasjonsflyt gjennom kanalisering og klarsynthet.....**side 14**

Hva er kanalisering.....**side 14**

Å være ekstra kritisk til det som kommer av informasjonsflyt gjennom kanalisering.....**side 14**

Hva kan kanalisering og klarsynthet gi oss av positiv og konstruktiv kunnskap om oss selv og verdenen?.....**side 15**

Utforskingen av Pratibasika: Et dypdykk i subjektiv erfaring og tolkning.....**side 15**

Utforsking av det ukjente: Klarsynthet, engler og kausalkroppen under lupen.....**side 19**

Carl Jung og det kollektive ubevisste.....**side 22**

Det er flere kritiske ankepunkter mot boken "Tenke fort og langsomt" av Daniel Kahneman.....**side 23**

Felles trekk blant autoritære og totalitære ledere i utenlandske regjeringer.....**side 23**

Trump har fascistiske og autoritære tendenser basert på følgende faktorer.....**side 24**

Kahnemans teori om kognitive feil: En vei til å motvirke fascistiske, anti-globalistiske og konspiratoriske tenkninger.....**side 25**

Det er flere mulige årsaker til at det er mange konspirasjonsteorier rundt Verdens helseorganisasjon (WHO).....**side 26**

En analyse av emnet å stramme inn smittevernloven under pandemi her i Norge nå nylig.....**side 26**

WHO kan ikke ta over råderetten i en nasjon angående smittevernlover av flere grunner.....**side 27**

Oppsummerende observasjoner om rask og treg tenkning.....**side 28**

Innledning

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Boken "Tenke fort og langsomt" av Daniel Kahneman tar for seg menneskelig tenkning og beslutningstaking. Kahneman, en psykolog og nobelprisvinner i økonomi, presenterer to

systemer i den menneskelige hjernen: System 1, som er raskt og intuitivt, og System 2, som er mer analytisk og bevisst.

Kahneman argumenterer for at System 1 ofte tar raske beslutninger basert på mønstergjenkjenning og erfaring, men at disse beslutningene kan være feilaktige eller irrasjonelle. Han viser til en rekke studier som demonstrerer hvordan mennesker ofte blir påvirket av bias og systematiske feil i tenkningen sin.

Boken utforsker også fenomenet overoptimisme og hvordan det påvirker våre beslutninger, samt konsekvensene av å stole på intuisjon og fallgruver ved å ta beslutninger basert på tilfeldige hendelser.

Kahneman gir også innsikt i hvordan vi kan forbedre beslutningstakingen vår ved å være mer bevisste på tankemønstrene våre og utfordre våre egne antakelser og fordommer. Han tar også opp betydningen av en god beslutningsprosess og hvordan man kan unngå vanlige feil og misforståelser.

Alt i alt gir boken en grundig analyse av hvordan vi tenker og tar beslutninger, og gir oss verktøy for å forbedre vår egen tenkning og beslutningstaking.

Heuristikker: Effektive løsningsstrategier for komplekse problemer

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Heuristikk er en problemløsningsstrategi som er basert på bruk av regler eller retningslinjer som ikke nødvendigvis garanterer optimal løsning, men som hjelper med å gi tilstrekkelig gode resultater på en effektiv måte. Heuristikk blir ofte brukt i situasjoner der det er begrenset tid eller ressurser tilgjengelig for å finne den beste løsningen.

En av fordelene med heuristikk er at den kan bidra til å forenkle komplekse problemer ved å redusere antall muligheter som må vurderes. Dette kan gjøre det raskere og mer effektivt å komme frem til en tilfredsstillende løsning. Heuristikk er også nyttig i situasjoner der det ikke er tilstrekkelig informasjon tilgjengelig for å ta en informert beslutning.

På den annen side er heuristikk ikke alltid feilfri, og kan noen ganger føre til feilaktige eller suboptimale resultater. Siden heuristikk er basert på forenklinger eller antagelser, kan den mislykkes når situasjonen avviker fra de forhåndsbestemte reglene eller retningslinjene.

Til tross for begrensningene kan heuristikk være svært nyttig i mange områder, inkludert beslutningstaking, datavitenskap, kunstig intelligens og psykologi. Forskere har også utviklet forskjellige typer heuristikker, som for eksempel søkeheuristikker og beslutningsheuristikker, for å møte ulike typer problemer og utfordringer.

En grundig analyse av Daniel Kahnemans Tenke fort og langsomt

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Hjernens maskineri løser mange problemer raskt og effektivt ved å bruke en rekke mentale snarveier. Det er vanlig at vi trekker raske konklusjoner uten å ta med viktige faktorer som kan påvirke sannsynligheten for at svaret er annerledes. Kahneman utfordrer denne måten å tenke på ved hjelp av enkle eksempler.

Det er menneskelig å feile, som de sier. Vi har en tendens til å tro at vi er ganske rasjonelle og at vi er klar over våre egne tanker og handlinger. Men hvorfor tar vi av og til beslutninger som er helt gale? Og ikke minst, hvorfor gjentar vi de samme feilene om og om igjen? Daniel Kahneman, en anerkjent psykolog og nobelprisvinner i økonomi, har undersøkt hvordan hjernen fungerer, hvordan vi tar beslutninger, og hvorfor vi noen ganger gir helt feil svar på ting vi egentlig burde kunne svare riktig på. Han hevder at vi ikke kan unngå dette. Vi er rett og slett "programmert" på en måte som ofte er fordelaktig, men som også får oss til å gjøre mange feil.

Kahneman viser at vi har to systemer for tenking - enten rask, intuitiv og følelsesdrevet, eller treg, rasjonell og logisk. Begge systemene er nødvendige og danner en uslåelig kombinasjon. Men begge systemene har også sine svakheter. Kahneman viser hvordan til og med statistikkstudenter ved Harvard og MIT kan bli lurt av de enkleste oppgavene på grunn av sin egen måte å tenke på. Intuisjonen er alltid rask, men den har ikke alltid rett! Har du for eksempel lagt merke til hvor villige vi er til å generalisere? Vi lager oss gjerne en mening om en bestemt sak eller gruppe basert på veldig få tilfeller, kanskje til og med bare et par tilfeller. Denne feilaktige resonneringen er kanskje ikke så farlig blant folk flest, men Kahneman viser at til og med forskere og tunge akademiske institusjoner ofte legger vekt på studier med for lite datamateriale. En annen tabbe er å erstatte logisk tenking med andre former for slutninger - for eksempel ved bruk av representativitet.

Tror du kanskje at dette ikke gjelder deg? Men prøv deg selv på denne oppgaven: En person blir beskrevet av en nabo på følgende måte: "Steve er veldig sjenert og tilbaketrukket, alltid hjelpsom, men er ikke interessert i mennesker eller den virkelige verden. Han er en ydmyk person som liker orden, struktur og er opptatt av detaljer." Hva er mest sannsynlig, at Steve er bibliotekar eller bonde? Mange vil umiddelbart tenke at Steves beskrivelse passer bedre til stereotypen av en bibliotekar, men statistiske faktorer som er like relevante blir nesten alltid oversett. Tenkte du på at det er over 20 ganger flere mannlige bønder enn mannlige bibliotekarer i USA? Siden det er så mange flere bønder, er det nesten sikkert at det er flere "ydmyke ordensmenn" som jobber på traktorer enn bak skranken på biblioteket. I denne situasjonen har hjernen brukt andre kriterier enn logikk for å ta en beslutning. Slike interessante oppgaver er det mange av i "Tenke, fort og langsomt" og du vil få mange a-ha opplevelser.

Gjennom å forstå disse to systemene og hvordan de kan samarbeide, kan vi få en bedre forståelse av oss selv og andre. Samtidig lærer vi hvordan vi kan ta bedre beslutninger, både personlig og økonomisk. "Tenke, fort og langsomt" forklarer hvordan vi tenker og tar beslutninger, og utfordrer etablerte "sannheter" innen psykologi og økonomi.

Denne boken er ukonvensjonell og utradisjonell, og den vil overraske og overbevise deg. Den vil endre måten du tenker på for alltid.

Ta mer riktige beslutninger

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Boken "Tenke, fort og langsomt" av Daniel Kahneman gir et rikt utvalg av innsikter om hvordan vi mennesker tar beslutninger og hvilke feil vi ofte gjør. For å ta mer riktige beslutninger er det flere viktige prinsipper som kan hentes fra boken:

1. **Gjenkjenne våre automatiske reaksjoner:** Vi har en tendens til å ta raske, instinktive beslutninger basert på intuitive tankeprosesser. Disse automatiske reaksjonene kan være nødvendige i noen situasjoner, men de kan også føre til feilvurderinger. Ved å være oppmerksom på og utfordre våre automatiske reaksjoner, kan vi forbedre vår beslutningstaking.

2. **Bruke system 2-tenking:** I motsetning til system 1, den raske og intuitive tankeprosessen vår, er system 2 den langsomme, rasjonelle delen av sinnet vårt. Denne delen av tankeprosessen krever mer kognitiv innsats, men den tillater oss å analysere informasjon grundigere og ta mer veloverveide beslutninger. Ved å aktivt engasjere system 2-tenking kan vi minimere feilaktige beslutninger.

3. **Vurder konteksten til beslutningen:** Mennesker er sårbare for kontekstuelle påvirkninger som kan påvirke våre vurderinger og beslutninger. Å være bevisst på disse påvirkningene og forsøke å isolere dem fra vurderingen vår, kan føre til mer objektive beslutninger.

4. **Bruke statistikk og sannsynlighet:** Mange beslutninger innebærer usikkerhet og risiko, og vi har en tendens til å overvurdere eller undervurdere sannsynligheten for ulike utfall. Ved å bruke statistikk og sannsynlighet som verktøy kan vi få en mer nøyaktig forståelse av sannsynlighetene og ta bedre informerte beslutninger.

5. **Være oppmerksom på kognitive skjevheter:** Kahneman peker på en rekke kognitive skjevheter som påvirker beslutningstakingen vår, for eksempel bekreftelsesbias, representativitetsheuristikk og tilgjengelighetsheuristikk. Ved å være oppmerksom på disse skjevhetene kan vi jobbe aktivt med å unngå å bli påvirket av dem.

6. **Bruke "ferdighetsheuristikker":** Boken diskuterer også hvordan vi kan bruke "ferdighetsheuristikker" for å ta mer effektive beslutninger i situasjoner der vi mangler fullstendig informasjon eller har begrenset tid. Disse heuristikkene er regler for tommel som kan hjelpe oss med å ta rimelige beslutninger på en effektiv måte.

I sum understreker boken viktigheten av å være bevisst på våre mentale prosesser og de potensielle feilene vi kan gjøre. Ved å ta oss tid til å vurdere og analysere beslutninger grundigere, være oppmerksom på våre egne tankeprosesser og gjennomføre strategier for å unngå vanlige feil, kan vi forbedre vår beslutningstaking og ta mer riktige beslutninger.

Vedanta og den balanserte tilnærmingen til tenkning: Å forstå viktigheten av både rask og langsom tankeprosess

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Hva med usikkerhet og frykt forårsaket av for eksempel kampen mellom hjertet og sinnet, som jeg føler gjennom intuisjon?

Sinnet har to måter å operere på. Den ene er at når en situasjon oppstår så tenker du i sinnet litt over det først og så produserer det en følelse. Dette kaller vi for en følelsesmessig respons til en situasjon. Intuisjonen kan være riktig eller ikke riktig, men den kommer fra ubevisste prosesser i sinnet. Den er ikke alltid til å stole på. Hvis intuisjonen din sier at verden går under og du ikke tør å gå ut, er den ikke gyldig.

Visdom er noe vi må jobbe med over tid og vi må granske virkelighetens natur for å oppnå visdom. Intuisjon har sin plass i å vise oss signaler. Men det å utvide sinnet til å lære ting om hvordan virkeligheten og verden er, gir oss større forståelse for hva som egentlig skjer. Den vediske visjonen viser oss hvordan verden og virkeligheten er, og ikke hvordan vi oppfatter verden og virkeligheten som. I våre liv har vi muligheter til å utvikle oss og oppnå visdom.

Hvilken rolle har intuisjon i å hjelpe oss til å treffe gjennomtenkte beslutninger?

Hva er intuisjon? Av og til, uten å bearbeide data bevisst, mottar vi noe innsikt som virker å være sterk og klar. Som vi ofte kaller intuisjon.

Hva er kilden til intuisjon? Det er to kilder:

Det underbevisste sinn

Alle hendelser som du går igjennom er lagret i det underbevisste sinn. I det er det laget mange forbindelser, som er relatert til tidligere hendelser. Disse forbindelsene er hinsides bevisst kunnskap, ellers ute av stand til å operere.

Av og til produserer det underbevisste sinnet en beskjed til det bevisste sinnet, som vi kaller intuisjon.

Hvorfor kaller vi det intuisjon?

Fordi vi ikke har brukt det bevisste kognitive sinnet til å komme fram til beskjeden.

To former for respons til intuisjonen

- Å ignorere den: Fordi vi er vant med å bruke bevisst tenkning. Hvis det er ikke bevisst, avfeier vi den.
- Å lytte og handle i samsvar med den.

Utøv forsiktighet!

- Ikke alle forbindelser i det underbevisste er basert på visdom. På denne måten kan meldingene, som vi kan kalle for intuisjon vilde deg.
- Hvis du alltid går til denne underbevisste intuisjonen, kan du bli forutinntatt og dømmende. For eksempel: Denne personen gir meg ikke gode vibber/energier.

Sammendrag

Intuisjon er 50/50 klok eller uklok. Derfor er det viktig å anvende bevisst analyse som et supplerende verktøy.

Hva med oppdagelser som har kommet gjennom intuisjon:

- Det har gjennom å følge underbevisst intuisjon blitt gjort mange oppdagelser.
- Intuisjonen som er grunnlaget for oppdagelsen er basert på å være opptatt av et spesifikk emne over mange år.

For eksempel: Einstein var overrasket over hans eget sinns oppdagelse av tid-/romrelativiteten.

I vitenskapelige kretser har disse intuitive oppdagelser blitt presentert til eksperter, som har sørget for at det er ikke har blitt motsagt av logikk. Bare da er det akseptert som kunnskap.

Det Totale Sinnet

Vi skaper egne historier/konklusjoner i vårt sinn. Sinnet, som er betjent av Det Totale Sinnet. Hvor enn sinnet er, er der Det Totale Sinnet, All-Kunnskap-Kraft.

Imidlertid gjør våre subjektive fortellinger sinnet mer fjernt fra Det Totale Sinnet.

Over tid, når personen renser sinnet, vil vedkommende oppnå større tilgang til Det Totale Sinnet.

Sinnet kan trekke ut av Det Totale Sinnets all-kunnskap-kraft.

Altså vil vise personer utvise denne type intuisjon.

For eksempel i filmen *Mannen som kjente til Uendelighet*, som er en biografisk film basert på livet til den indiske matematikeren Srinivasa Ramanujan og hans samarbeid med den britiske matematikeren G.H. Hardy.

Filmen følger Ramanujan, som er en talentfull, men ukjent matematiker fra India, på begynnelsen av 1900-tallet. Han blir oppdaget av Hardy, som er en anerkjent matematiker ved Cambridge University i England. Hardy blir fascinert av Ramanujans matematiske ferdigheter og inviterer ham til England for å jobbe sammen.

Ramanujan står overfor flere utfordringer i sitt nye miljø, inkludert kulturelle, sosiale og rasemessige forskjeller. Han må også kjempe mot motstand og skepsis fra andre matematikere som ikke tror på hans intuitive og ubegripelige metoder.

Tross alt dette, lykkes Ramanujan i å gjøre betydningsfulle bidrag til matematikken, spesielt innenfor tallteori, partisjonsfunksjon og uendelige rekker. Samtidig utvikler han også et nært vennskap med Hardy.

Ramanujan visste intuitivt, men Professor Hardy ved Cambridge ønsket logikk til å bevise hans åpenbaringer av teorier.

To sinn som møtes

- Rasjonell: Logisk deduksjon
- Intuisjon: (basert på Det Totale Sinnet): At man intuitivt forstår.

For eksempel: Professor Hardy fortalte Ramanujan: «*Du må trene sinnet til å logisk vise hva du ser akkurat nå. Du kan ikke si at det er ok.*»

Konklusjon: Noen mennesker er utelukkende rasjonelle og avfeier intuisjon, og noen er utelukkende intuitive og ignorerer kognitive prosesser.

Sammendrag

- Et *rent* sinn er på bølgelengde med Det Totale Sinnet, som er uttrykket som Intuisjon.
- Intuisjon både underbevisst og basert på Det Totale Sinnet er bare et bi-produkt av din modenhet. Den er ikke ment til å være det viktigste i livet.

Er intuisjon et gyldig kunnskapsmiddel?

Lydfil - Buzzsprout

Intuisjon og spontanreaksjon er to ord som kan være synonymer og åpne for tolkning. Begge blir ofte brukt i tekster som omhandler selvkunnskap. Hvis selvkunnskapen er solid, kan intuisjonen være riktig.

Hvis selvkunnskapen er solid, vil jeg automatisk handle og leve i tråd med min livsvei og alltid følge situasjons- og universell dharma på alle måter det påvirker meg som individ. Jeg trenger ikke å tenke på min reaksjon eller informasjonen som dukker opp i sinnet fra Feltet (Det Totale Sinnet), fordi jeg alltid og automatisk reagerer spontant og intuitivt som selvet i forhold til miljøet mitt. Karma yoga vil være en instinktiv kunnskap hvor ingen tenking er involvert, og mine handlinger er alltid passende og rettidige i samsvar med Det Totale Sinnet. Livet virker for meg og gir meg alt jeg trenger. Så uansett hva som skjer i Feltet, vil min reaksjon alltid være den samme, noe som betyr at jeg handler som selvet, uten dualitet, selv om det som skjer alltid er i endring. Jeg forandrer meg ikke.

Hvis selvkunnskapen ikke er solid, kan intuisjon og spontan reaksjon være villedende og upålitelige. Hvis min intuisjon ikke er basert på selvkunnskap, hva er den da basert på? Vanligvis er den basert på uvitenhet og tolkning. Intuisjon i denne betydningen er som en følelse, du kan ikke stole på den, den kommer og går og er alltid forskjellig fra øyeblikk til øyeblikk.

Ved å ta uvitenhet som kunnskap, føler mennesker en trang til å stole på sin indre stemme eller intuisjon for å være mer spontane og gjøre de mest vågale tingene. Alt i Vedanta avhenger av konteksten. Hvis du stiller deg selv et spørsmål og venter på et intuitivt svar, hvordan kan du vite om svaret er sant? Det avhenger av om du spør Selvet, en jivanmukta eller om du spør ditt individuelle selv som er fanget i uvitenhet.

System 1- og system 2-tenkning

Er intuisjonens rolle overvurdert blant spirituelle søkende?

Jeg mener at den er det og skal forklare litt mer utdypende hvorfor, som er i tråd med vedantakunnskapen.

Gunnar Tjomlid bak hjemmesiden Saksynt (tjomlid.com) kaller seg for skeptiker (ateist). Han nevner dette om disse systemene, som er interessant å granske nærmere:

«Det handler mye om det psykologen Daniel Kahneman kaller system 1- og system-2 tenking. System 1-tenking er den intuitive og umiddelbare tenkingen. Den som krever lite energi og baserer seg på lite data og mye følelser. System 2-tenkingen er den mer energikrevende. Den som tar mer tid og krever arbeid og ressurser.

Fordelingen av system 1- og 2-tenking er nok det som i stor grad skiller en skeptiker fra

andre. Vi skeptikere prøver hele tiden å gå videre fra system 1 til system 2, selv om det koster oss tid og energi og iblant venner.

Det finnes som regel alltid variabler i ligningen som man ikke har tenkt på, men ved å jobbe hardt mentalt og alltid ta et kognitivt steg tilbake for å se det store bildet, kommer man langt. Det er svært nyttig, og jeg håper mine eksempler kan inspirere andre til å gjøre mer av dette.»

Nå vil jeg ikke akkurat kalle meg selv for en skeptiker eller ateist, men jeg vil fokusere på dette med å ha kritisk sans og dømmekraft, som en kan lære av skeptikere til en viss grad. Dette er også sentralt i Vedantas selvgransking, som middel til kunnskap (analysering, systematisering, logisk tankegang og kontemplasjoner) om man skal oppnå frihet fra binding til objekter i forhold til identitet (hvem vi er).

Intuisjon har å gjøre med minne og gjenkjenning av tidligere erfaringer. Det kan komme godt med, det også, men det alene er ikke tilstrekkelig og ikke så viktig som mange tror. Jeg også har vært veldig opptatt av intuisjon og sett på det som viktig, men har justert meg ned et par hakk etter å fått noe a-ha opplevelser med boka *Tenke, fort og langsomt* av Daniel Kahneman og gjennom Vedantas metodikk. Daniel Kahneman er en eksperimentell psykolog, som har vunnet Nobels fredspris i økonomi for sitt arbeide og er ganske anerkjent. Boka hans har relevans til selvgransking.

Ifølge Vedanta så er ikke erfaringer/opplevelser og minner gyldig middel til kunnskap på grunn av at opplevelser og minner også er sett på som «objekter» i Vedanta. De er også uvitenhet i Vedantas øyne. Vi mennesker er ikke «objekter», men subjekt essensmessig som kalles for Selv/ Bevissthet og som er alltid tilstedeværende, uforanderlig, ufødt, grenseløs, ubekymret og ikke-dualistisk. Med å bli fri fra objekter menes kort fortalt at man jobber og praktiserer i sine selvgranskinger i hverdagen med å skille mellom hva som er objekt og subjekt. Og skille mellom hva som virker å være virkelig og det som er virkelig. Minner og opplevelser er ikke-permanent (virker å være virkelig), mens Selv/Bevissthet som vi er, er permanent og det er det som er virkelig. Alt handler om identifisering om hvem vi er i forhold til Moksā, å bli fri fra bindinger til det som virker å være virkelig (objekter).

System 1 og 2 beskrevet ut fra Vedantas perspektiv

Individet (System 2) er i stand til å påvirke endring i Det Totale Sinnet (System 1) gjennom dets tilsynelatende handlinger: På grunn av faktumet at individet og Det Totale Sinnet deler den samme essensielle identiteten som ren bevissthet.

Grunnleggende er opplysthet at bevissthet gjenkjenner seg selv som bevissthet, gjennom individets linse. Utstyrt med sinnsfunksjoner, intellekt, personlighet og minne, er subtilkroppen (System 2) mekanismen gjennom hvor ren bevissthet kan, ironisk sett, nøytralisere virkningen av dens selvforkyldte tilsynelatende uvitenhet og gjenkjenne sin sanne identitet.

Subtilkroppen (System 2) er en mekanisme utformet og aktivert av lyset av ren bevissthet, gjennom hvor ren bevissthet, mens den tilsynelatende er under påvirkning av dens selvforkyldte uvitenhetskraft, kan erfare den tilsynelatende virkeligheten gjennom midler av dens utadvendte sansningsorganer. Selv om bevissthet rent teknisk ikke er en som erfarer, kan den gjenkjenne dens sanne natur, når den ved hjelp av selvkunnskap snur sitt fokus innover og

bevisst nøytraliserer tendenser lagret i det ubevisste sinn (System 1 eller kausalkropp)

Subtilkroppen (System 2) er en mekanisme utformet til å fungere i henhold til befaling fra kausalkroppen (System 1) inntil den innser meningsløsheten av sine forsøk på å finne noe varig fred og lykke ved å følge sin egen føring. Ved dette punktet, gjennom kunnskapens anvendelse, er subtilkroppen i stand til å motstå kausalkroppens påvirkning og realisere sin grenseløse lykksalighet, som er dens sanne identitet.

Subtilkroppens (System 2) funksjoner – med andre ord sinn, intellekt, personlighet og minne – kan enten være verktøy utnyttet av uvitenhet (bindende vasanaer i kausalkroppen, System 2) til et utadvendt sinn og dermed vedlikeholde dens tyranniske kontroll over det villedete individet, eller de kan bli våpner brukt av kunnskap til å om dirigere ens oppmerksomhet innover å utslette uvitenheten gjennom gransking.

Bare kunnskap om Selvet er i stand til å permanent fjerne uvitenhet av vår sanne natur. Det Kahneman ikke kjenner til er følgende: Hvem er den som vet om system 1 og 2? Kahneman er ikke klar over hvor mye mer kraftfull hans forskning ville være om han hadde kjennskap til spørsmålet om hvem som vet om System 1 og 2. Det er Bevissthet.

For å skape endringer i system 1 er det nødvendig med selvdisciplin, konstant årvåkenhet, passende livsstilvalg og hengiven holdning. Ved å forstå hvordan individuell psykologi fungerer i denne virkeligheten, så er det lett å forstå at uvitenhet er kraftfull og hvorfor få personer er kvalifisert for Vedanta. Det er også tydelig at uten kvalifikasjoner som er nødvendig for selvgransking så er det en umulig oppgave å fri sinnet fra ens identifikasjon med objekter og dualitetens hypnose. Frihet er en formidabel oppgave som bare en med et rent og veldig motivert sinn kan klare.

Psykologen Herbert Simon har et tydelig og klart syn på hva intuisjon er: *«I Intuisjonens psykologi eksisterer det ingen magi»*. Hverdagslige intuitive egenskaper er ikke mindre fantastisk enn innsikt eller ut-av-verden- åpenbaringer. Bare mer vanlig. Når intuisjonen inntreffer så sier Simon: *Situasjonen gir personen tilgang til informasjon lagret i minne. (Kausalkropp/System 1) og denne informasjon gir et svar. Intuisjon er ikke mer eller mindre enn gjenkjennelse.»*

Intuisjon er ikke et gyldig middel til kunnskap. Den er minne- og opplevelsesbasert og er derfor basert på uvitenhet, ifølge Vedanta. Bare kunnskap kan gi den troverdige informasjonen vi trenger for å fri sinnet fra programmeringer av måter å oppfatte virkeligheten på.

Intellektets betydning for modenhet og kognitive funksjoner

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Det er en evne av subtilkroppen (ego, følelser, sinn og intellekt), som er enda mer subtil enn sansene, sinnet og egoet; intellektet. Intellektet er den delen av deg som er i stand til å vurdere hva du sanser, tenker og erfarer. Å se på alle variasjonene, vil intellektet avgjøre passende retning eller handling.

Intellektet kan bli sett på som en del av vekt- og motvektsystem. I stedet for blindt å handle på følelser, som mange mennesker har lett for å gjøre, hjelper intellektet å respondere på livet på

en mer moden måte. I stand til å se det større bildet, er det den delen av deg som er i stand til å lære fra tidligere erfaringer og hjelper til å navigere i livet med større intelligens, evne og fornuft.

Som en muskel, så svekkes det når det ikke blir trent opp. Hvis noen går igjennom livet ved å handle på impulser og følelser alene, er intellektet deres sannsynligvis uutviklet, og deres liv fullt av kaos og stress.

Mens New-Age spiritualitet har en tilbøyelighet til å nedvurdere sinnet og intellektet, som noe verdslig. Vedanta opprettholder at intellektet er avgjørende til å hjelpe oss med å skjelne sannhet fra hva som er sannhet og hva som er løgn. Uten skjelneevne vil du fortsatt blindt handle på dine programmeringer og tendenser, som vil binde deg til verdens objekter.

Med en gang intellektet har samlet data videresendt av sansene og har løst sinnets tvil, overbringer den instruksjoner til ahamkara (ego – jeg-sans). Egoet som tar for gitt eierskap av tankene, følelsene og handlingene, gjennomfører den passende handlingen.

Direkte kunnskap er direkte erfaring av deg

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Swami Dayananda hevder at anubhava har en mer spesifikk betydning enn den vanlige betydningen som "erfaring", nemlig direkte kunnskap. Dayananda forklarer at å oversette anubhava som "erfaring" kan føre til misforståelse av Advaita Vedanta og feilaktig avvising av studiet av skriftene, som krever en mer intellektuell forståelse.

For å understreke viktigheten av anubhava som kunnskap, argumenterer Dayananda for at frigjøring kommer fra kunnskap og ikke fra erfaring. Dayananda påpeker også at erfaring av selvet aldri kan finne sted, da bevissthet alltid er til stede i og gjennom enhver erfaring.

Shankaracharya understreker også at anubhava er en pramana, en uavhengig kilde eller middel for kunnskap, som oppnås gjennom kontemplasjon eller integrering av selvets kunnskap (nididhyasana).

I boken "**Bevissthetsvitenskap – Selvgransking av Virkelighetens Natur**", i kapittel 3 "**Vedanta Undervisninger og Metodikk – del 2 Kunnskap erfaring**", står det blant annet følgende:

Hvis virkeligheten er ikke-dualistisk eksistens, slik Upanishadene hevder, er det ingen forskjell mellom erfaring og kunnskap. For eksempel, når du ser et tre, har du kunnskap om treet. Hvis dette er tilfelle, hvorfor blir dualister så irriterte når vi sier at moksa (frigjøring) er selvets kunnskap? Fordi denne sannheten fjerner troen på at man er en handlende. Troen på at jeg er en handlende innebærer at jeg tror at verden jeg handler i er noe separat fra meg selv. Jeg tror at gjennom handling kan jeg oppnå noe jeg ikke allerede har. Men når jeg søker et spesifikt resultat, er jeg ikke klar over at resultatet jeg ønsker allerede er en del av meg. Hvorfor er resultatene en del av meg? Fordi jeg ikke ønsker objektet i seg selv, jeg ønsker det på grunn av den lykken det bringer. Og jeg er ikke klar over at denne lykken jeg føler når jeg oppnår objektet, bare er meg selv som opplever meg selv. Når man begynner å søke opplysning, blir man fortalt at det er en erfaring man ikke har. Og man utfører handlinger i

håp om å oppnå det. Men man oppnår det aldri, fordi man allerede har det. Man har det fordi man ER det.

Etter flere år får man vanligvis høre: I stedet for å søke etter erfaring bør du søke etter kunnskap, fordi du allerede selv er det du søker etter. Dette faktumet kan være vanskelig å akseptere, da man må erkjenne at man har blitt villedet. Man har bygget en identitet basert på ens åndelige handlinger. Å akseptere dette faktumet betyr ikke at man slutter å være en handlende. Det betyr at man endrer ens begjær fra å søke erfaring til å søke kunnskap, og utfører handlinger som fjerner hindringer for å erkjenne seg selv som ikke-dualistisk eksistens/bevissthet.

På denne måten oppdager man at man alltid har erfart seg selv, og man kan ikke lage en stor historie rundt denne oppdagelsen, fordi man egentlig ikke har oppnådd noe, man har bare mistet uvitenheten. Direkte erfaring av deg selv er ikke en separat opplevelse av deg selv. Direkte erfaring er direkte kunnskap av deg selv. Mennesker blir ofte forvirret av det direkte erfaring-argumentet, fordi de primært er handlende, ikke forskere, og fordi de tror at kunnskap bare er intellektuelt. All kunnskap er intellektuell fordi den finner sted i intellektet. Påstanden om at man trenger en direkte erfaring av selvet for å oppnå moksha er bare en intellektuell konklusjon. Er det egentlig kunnskap? I lys av Vedantaens undervisninger er det ikke kunnskap, da det bygger på ideen om dualitet.

Frihet er grenseløshet. Det betyr at bindinger ikke begrenser deg og ingenting kan definere eller modifisere deg. Det er et mål som belønner deg som nevnt tidligere, da det er et universelt mål for mennesker (hovedmålet - valgløst mål - moksha - frihet eller frigjøring). Faktumet er at det er det eneste målet. Du kan ikke oppnå noe du allerede har ved å gjøre noe. Ideen om at opplysning kan oppnås gjennom handling, det konseptet av opplysthet man opplever, vil ikke fungere, da det er i motsetning til den udiskutable natur av ikke-dualistisk virkelighet. Det er basert på oppfatningen av ting, ikke på virkeligheten av ting. Og oppfatninger er ikke permanente, derfor vil opplysthet oppnådd gjennom handling ikke vare. Det er bare noe grenseløst, som ikke er et objekt. Det er bevissthet, ditt selv. Faktumet er at det kun er bevissthet, selv med oppfatningene. Virkeligheten er deg, en hel og komplett ikke-dualistisk bevissthet.

Dette er kjernen i Vedantaens undervisninger. En av de store vismennene i tradisjonen kaller Vedanta for "yoga av ingen kontakt". Yoga betyr kontakt. Søkere etter opplysning er tvunget til å stole på fantasier for å befri seg, da de fleste som søker opplysning er bundet til handlinger. Vedanta er ingen spirituell vei. Den lover ikke mystiske erfaringer. Den prøver ikke å knytte deg til noe, da du allerede er knyttet. Den prøver ikke å endre din erfaring, selv om din erfaring blir transformert når du forstår hvem du er. Den prøver ikke å fikse deg, da du ikke er ødelagt. Den prøver ikke å helbrede deg, da du ikke er syk. Den er forankret i virkeligheten. Den er sunn fornuft og eksistensiell kunnskap.

Handling er uunngåelig i hverdagen og har også sin plass i den åndelige verdenen, men det er ikke en direkte vei til frihet. Handling er selvet natur og forekommer kontinuerlig til enhver tid. Vedantaens selvgransking produserer kunnskap og ikke en spesiell erfaring. Hva kan du gjøre for å oppnå det du allerede har? Du kan kun vite at du allerede har det og hva det betyr å ha det. Det finnes ingen andre alternativer. Hvis du vil bli fri, må du vende ditt ønske om erfaring eller opplevelse til et ønske om selvkunnskap.

Bevissthetens rolle iforhold til materie

utdrag fra boka Bevisstetsvitenskap – kap 3 og emnet Sinn fra Materie eller Materie fra Sinn- [Buzzsprout](#)

Vedanta-læreren hevder at materie ikke har evnen til å konfigurere seg selv, ettersom den ikke er bevisst. Hvis man påstår at materie er bevisst, hvorfor kaller man det da materie? En enkel observasjon viser at universet er selvbevisst.

Studenten påpeker at kvantefysikk leder til en verden av partikler og strenger som oppstår og forsvinner inn i et energifelt. Materie og energi er egentlig det samme, men i forskjellige former. I tillegg kan energi ikke bli skapt eller ødelagt. Derfor kan heller ikke materie bli ødelagt eller skapt.

Vedanta-læreren forstår dette, da det egentlig er evig bevissthet som tilsynelatende beveger seg. Uvitenheten om skapelsen skyldes at man er bundet til sansene, som er den eneste gyldige kunnskapskilden.

Studenten nevner at Swami Paramarthananda bruker termodynamikkens lover i forbindelse med Gaudapada for å avsløre at det ikke er noen skapelse ifølge Sankhya-filosofien. Gaudapada fjernet også oppfatningen om en årsaksløs årsak, med andre ord prakriti.

Vedanta-læreren påpeker at dersom man tar ideen om kausalitet seriøst, så er den årsaksløse årsaken faktisk ikke en årsak, ettersom virkeligheten er ikke-dualitet - bevissthet. Dette skyldes en definisjon av prakriti (natur, skapelse). Dersom prakriti er materiell, vil den ikke kunne skape noe. For at det skal kunne skje en skapelse, trengs det to faktorer - en intelligent aktør (naimittika karanam, eller bevissthet) og noe å handle på (upadana karanam, eller materie). Dette er grunnen til at Vedanta oppfant "Det Totale Sinnet" eller maya. Gud, Skaperen, er et begrep. Det har bare en hensikt dersom skapelsen har en hensikt. Og skapelsen har bare en hensikt så lenge man ikke forstår den virkelige naturen til ikke-dualitet.

Studenten går tilbake til materie/bevissthet-hypotesen og påpeker at vi står igjen med et energifelt hvor all materie oppstår, og dette energifeltet er årsaksløst.

Vedanta-læreren er enig, men understreker at feltet egentlig ikke er årsaksløst ifølge Vedanta. Feltet blir til på grunn av den som er bevisst og som er forhekset av uvitenhet. Feltet er heller ikke bevissthet. Det ser bare slik ut på grunn av nærheten til bevissthet. Det er egentlig ikke i nærheten av bevissthet - det ER bevissthet.

Uvitenhet er et uvanlig fenomen. Den skaper ikke bare det umulige, men den får også alt til å være bakvendt. La forskere tro at bevissthet utviklet seg ut av materie dersom de ønsker det. Det virker logisk, helt til man forsøker å forstå det. Det viser at vitenskapen er lik religion når det gjelder dens hypoteser, og noen ganger er dens "sannheter" mer enn bare trossystemer som ikke tåler granskning.

Studenten stiller det gjenværende spørsmålet - hvor kommer all energien fra? Det åpenbare svaret er "Det Store Smellet" (Big Bang). Men et nytt problem oppstår: Hvordan skjedde dette siden det var en hendelse i tid?

Vedanta-læreren forklarer at det som kalles energi egentlig er bevissthet som tilsynelatende beveger seg. Det ser ut til å bevege seg som partikler eller bølger fordi det observeres gjennom et instrument som befinner seg i tid - sinnet/sansene. Det kommer fra eller blir skapt

av et sinn som er uvitende om bevissthetens natur. For å formulere det litt annerledes, identifiserer bevissthet fortryllet av maya seg med sinnet/intellektet, som er i tid, og dette resulterer i en oppfatning av bevegelse.

Dette er drishti-srishti-vada - "det er der, fordi jeg er her." Når sinnet er i hvile, men ikke sovende (samadhi), stopper bevegelsen. Når sinnet aktiviseres igjen, begynner bevegelsen på nytt. Sinnet/intellektet er en betingelse eller begrenset tilbehør. Akkurat som når man ser gjennom et blått glass, vil klart vann se blått ut. Tiden er relativ i forhold til sinnet. Den er kun et konsept. Når man ser fra bevissthetens ståsted, eksisterer ikke tid. Uten tid kan det ikke være en skapelse.

For å oppsummere - problemet med forholdet mellom materie og bevissthet avhenger av hvordan man definerer materie. Er materien livløs eller bevisst? Dersom den er bevisst, hvorfor har vi da to forskjellige ord? Materie er livløs. Den er ikke i stand til å ha kunnskap. Den eksisterer (sat) men vet ikke at den eksisterer (chit). Hvordan kan bevissthet da utvikle seg fra materie? Det gir ingen mening fra dette perspektivet. Hvis det faktisk fantes et "Big Bang" måtte noe eller noen (Gud) ha forårsaket det. Materie kan ikke forårsake det, ettersom den er livløs. En atombombe er kun farlig når et bevisst vesen trykker på knappen.

Er det mulig for materien å tilsynelatende utvikle seg fra bevisstheten, hvis vi tar med uvitenhet i betraktningen? Bevisstheten er grenseløs, det vil si at den har alle krefter. Hvis den ikke hadde kraften til å glemme hva den var, ville den ikke være grenseløs. Uvitenhet derimot, er ikke grenseløs, den opphører når kunnskapen kommer. Enten gjennom en tilfeldig åpenbaring, yogapraksis (chitta vritti nirodha), eller Vedanta-pramana (kunnskapsmiddel), fungerer ikke sinnet lenger som sitt eget kunnskapsmiddel, men det sover heller ikke. Det blir klart at det ikke finnes noen skapelse, det er bare en projeksjon av sinnet.

Når man starter i maya og oppfatter verden som virkelig, og går tilbake til begynnelsen, kan man ikke løse forholdet mellom bevissthet og materie, fordi den som undersøker, intellektet, er også i maya. Det fremstår som begrenset i kunnskap (avidya, uvitenhet), slik at det ikke kan forstå sin egen årsak, som er grenseløs bevissthet. En lyspære gir lys, men den forklarer ikke elektrisiteten som blir transformert til lyset i pæren. Men når uvitenheten er fjernet, kan intellektet, som egentlig er bevisstheten helt fra begynnelsen, klart se at det ikke finnes en virkelig skapelse. Den er mithya, tilsynelatende.

[Kunnskapen om hvem du er, er mer subtil enn intellektet og sinnet](#)

[Lydfil - Buzzsprout](#)

Vedanta-elev: Er det bare gjennom sinnet man kan oppnå en solid forståelse av hvem man er? Når noen sier at de har oppnådd denne forståelsen, betyr det da at sinnet endelig forstår hvem man er ved å fjerne all uvitenhet?

Vedanta-lærer: Ja og nei. Ja, fordi sinnet ditt vil bli rensket for feiloppfatninger og tvil om egen identitet.

Nei, fordi sinnet alene ikke kan forstå denne kunnskapen. Kunnskapen om hvem du er, er mer subtil enn intellektet og sinnet. Sinnet kan ikke fullt ut forstå den, men misoppfatninger kan bli fjernet. Du kjenner allerede til hvem du er, fordi du er alltid med deg selv.

Når denne kunnskapen opererer gjennom intellektet og sinnet uten misoppfatninger, vil lidelse basert på begrensede oppfatninger av deg selv opphøre. For eksempel, hvis du tror du trenger kjærlighet fra andre for å være lykkelig, vil du oppdage at kjærlighetens kilde ligger i deg selv. Du vil ikke lenger være avhengig av andres kjærlighet for å føle deg lykkelig og hel.

Ta mer riktige beslutninger med tanke på informasjonsflyt gjennom kanalisering og klarsynthet

Lydfil - Buzzsprout

Hva er kanalisering?

Kanalisering er en form for spirituell praksis der en person fungerer som en kanal for kommunikasjon mellom det fysiske plan og åndelige vesener som guider, engler eller avdøde personer. Kanalisering blir ofte brukt som et verktøy for å motta veiledning, visdom og innsikt fra spirituelle kilder eller høyere bevissthet. Personer som praktiserer kanalisering kan bruke ulike teknikker, som meditasjon eller automatskrift, for å åpne for denne kommunikasjonen. Målet med kanalisering er vanligvis å gi helhetlig innsikt og veiledning for personlig vekst og forståelse av livets dypere spørsmål. Det er viktig å merke seg at kanalisering kan være kontroversielt og settes spørsmålsteget ved av skeptikere, ettersom det ikke kan verifiseres empirisk.

Å være ekstra kritisk til det som kommer av informasjonsflyt gjennom kanalisering

Når man følger Daniel Kahnemans tenke fort og langsomt-strategi for kritisk tenkning, kan man være mer kritisk til kanalisering ved å følge noen viktige prinsipper:

- 1. Vær oppmerksom på intuitive impulser:** Kanalisering kan ofte være resultatet av intuitiv tenkning og impulser. Vær oppmerksom på dine egne intuitive reaksjoner og spør deg selv hvorfor du har disse impulser, og om de er basert på rasjonelle argumenter eller følelser.
- 2. Analyser bevisene:** Når du blir presentert for en kanalisering eller påstand, bør du utføre en grundig analyse av de tilgjengelige bevisene. Spør deg selv om det er tilstrekkelige beviser som støtter påstanden, og om det er noen motstridende beviser eller alternative forklaringer du bør vurdere.
- 3. Vurder kilde og troverdighet:** Vær skeptisk til kanaliseringer som kommer fra ukjente eller tvilsomme kilder. Vurder troverdigheten til avsenderen, deres motivasjon og eventuelle skjulte interesser. Søk etter uavhengig verifiserbar informasjon eller forskning som støtter opp påstanden.
- 4. Søk etter alternative synspunkter:** Prøv å samle forskjellige perspektiver eller motsatte meninger om temaet. Dette vil bidra til å unngå kanalisering og sikre at du får en bredere forståelse av saken.
- 5. Ta deg tid:** Tenke fort og langsomt-strategien innebærer å ta seg tid til å vurdere informasjonen grundig. Ikke la deg raskt overbevise eller bli følelsesmessig påvirket, men ta deg tid til å vurdere argumentene og reflektere over dem.

Ved å følge disse prinsippene for kritisk tenkning kan man være mer bevisst på kanaliseringer og redusere sjansen for å bli feilinformert eller lurt av dårlig begrunnede påstander.

Hva kan kanalisering og klarsynthet gi oss av positiv og konstruktiv kunnskap om oss selv og verdenen?

Kanalisering og klarsynthet er begge metoder som antas å gi oss tilgang til informasjon eller visdom som ikke er tilgjengelig for oss gjennom vanlige sanser eller skjønnsutøvelse. Når det gjelder positiv og konstruktiv kunnskap om oss selv og verdenen, kan kanalisering og klarsynthet muligens bidra på følgende måter:

1. **Selvforståelse:** Kanalisering og klarsynthet kan gi oss innsikt i våre egne tanker, følelser og underliggende motiver som vi kanskje ikke er bevisste på. Dette kan hjelpe oss med å forstå oss selv bedre, arbeide med personlig vekst og utvikling, og ta beslutninger som er i samsvar med våre egne ønsker og behov.
2. **Åndelig veiledning:** Kanalisering og klarsynthet hevdes å kunne tilby oss veiledning og råd fra høyere makter eller bevisstheter som har visdom og perspektiver som går ut over det vi kan oppfatte gjennom våre begrensede fysiske sanser. Denne veiledningen kan hjelpe oss med å navigere gjennom livet på en mer meningsfull og oppfyllende måte.
3. **Helbredelse og balanse:** Når det gjelder helbredelse og balanse, kan kanalisering og klarsynthet brukes til å oppdage og adressere følelsesmessige, mentale eller energetiske blokkeringer som kan påvirke vår trivsel og velvære. Ved å få tilgang til disse skjulte ubalansene, kan vi ta skritt mot helbredelse og gjenoppretting.
4. **Forståelse av verdenen:** Kanalisering og klarsynthet kan hjelpe oss med å forstå verdenen rundt oss på dypere og mer helhetlige måter. Dette kan inkludere forståelse av sammenhenger og årsakssammenhenger, tolkning av symbolsk eller metaforisk informasjon, og oppdagelse av kreative løsninger på utfordringer eller problemer.

Det er viktig å merke seg at kanalisering og klarsynthet er emner som er gjenstand for debatt og kontrovers. Noen mennesker støtter og praktiserer disse metodene, mens andre er skeptiske til deres effektivitet og gyldighet. Det er derfor viktig å utøve sunn fornuft, kritisk tenkning og personlig vurdering når man utforsker disse områdene.

Utforskningen av Pratibasika: Et dypdykk i subjektiv erfaring og tolkning

fra boka Bevissthetsvitenskap – Selvgransking av virkelighetens natur - lydfil - [Buzzsprout](#)

Jeg har fått kjennskap til flere sanskrituttrykk og ord i Vedantakunnskapen, og ett av dem jeg har reflektert mye over er ordet "Pratibasika". Det er et ord som er knyttet til subjektiv erfaring, tolkning og magisk tenkning. En annen betegnelse for magisk tenkning er ønsketenkning. Vi tror ubetinget på alt vi erfarer og tenker ikke videre over hva vi egentlig opplever. Vi undersøker og utforsker ikke grundig nok til å kunne uttale oss objektivt om hva det betyr å oppleve forskjellige ting.

Forfengelighet og følelsen av å være spesiell er en konsekvens av dette, og man kan lett misforstå og tro på slike opplevelser bokstavelig talt i stedet for å se dem mer symbolsk. Det ligger mye psykologisk kunnskap i dette, samt eksistensielle svar på hvem vi er. Det gir også innblikk i kosmologi og de dypere sidene av livet. Som sannhetssøker ønsker man å finne svar på det man leter etter. Kunnskap kommer når sinnet er klart og i stand til å motta objektiv og

upersonlig kunnskap. Sannheten er ikke skapt av mennesket, den eksisterer bare. Vi er alle klar over at vi er bevisste og at vi eksisterer - det er selvfølgelig.

Dette har betydning for min søken etter sannheten om hvem jeg er og min identitet, samt hva som er sannhet eller fakta. Hvordan det er nyttig å ha slike erfaringer er individuelt. Å undersøke ens åndelige opplevelser er viktig for å forstå hvem jeg er og å skille mellom det som er virkelig og det som ser virkelig ut, det permanente og det ikke-permanente, og subjektet (bevissthet/selvet) og objektet (alle store fysiske objekter, samt de subtile som tanker, følelser, opplevelser, osv.).

Personlig har jeg hatt mange interessante erfaringer og reiser i den åndelige/alternative verdenen (siden 1994), og etter grundig og dyptgående undersøkelse av disse opplevelsene har jeg kommet fram til følgende: Livet er ikke et mysterium når man oppdager og anerkjenner hvem man virkelig er. Det betyr ikke at man får kjennskap til all kunnskap i verden og universet. Vi har våre begrensninger som individer. Vi er ikke Det Totale Sinnet, som har all kunnskap.

En svakhet med åndelige opplevelser er å tro at man er spesiell og har en viktig oppgave på denne planeten. Da kommer det åndelige egoet inn i bildet, og forfengelig er en konsekvens av dette, som nevnt tidligere. Dette er ikke en fordømmelse av andres opplevelser, jeg kan bare undersøke mine egne erfaringer. Vedanta har en metodikk for å undersøke, reflektere, utforske og analysere grundig erfaringene fra forskjellige perspektiver og synsvinkler. Dette tar tid, og det finnes ingen enkel løsning, slik mange søker etter.

Det er gledelig å se tilbake på denne reisen, men det er også godt å innse at det er en del subjektive tolkninger og erfaringer som er blitt byttet ut med objektiv og upersonlig analyse, selvgransking og refleksjon. Dette gir større troverdighet. Det er mye ønsketenkning basert på egne tolkninger og subjektive erfaringer. Fantasireiser/indre reiser inneholder mange symboler og arketyper og er ikke ulikt vanlige drømmer.

Sjamaner og urfolk har i lang tid vært bevisste på indre reiser, og det finnes ulike erfaringer og tolkninger av hva som faktisk skjer. Vedanta tilbyr en metode for å undersøke slike erfaringer grundig. Jeg presenterer her en omfattende undersøkelse og analyse av sjamanistiske og andre typer erfaringer basert på deler av en satsang fra en Vedantalærer og en person som hadde hatt såkalte negative spirituelle erfaringer i Ecuador på ulike måter.

Sjamanisme, sammen med mange andre tilbud i den spirituelle materialismeverden, klarer ikke å fjerne lidelse for alltid – ingenting kan, bortsett fra Selvkunnskap, som er resultatet av selvgransking. Vedanta sier at vi ikke trenger spesielle erfaringer for å forstå sannheten om hvem vi er, fordi vår sanne identitet som Selvet/bevissthet eksisterer før enhver erfaring.

For å lede selvgransking, trenger vi et gyldig kunnskapsmiddel som er i stand til å fjerne uvitenhet om vår sanne natur. Dette er den eneste måten vi kan forstå og "fjerne" vår begrensede identitet som person og hevde vår identitet som den som vet om alle erfaringer – bevissthet, Selvet. Dette er ingen form for magi, hvit eller svart, som kan gi oss denne kunnskapen eller frata oss den, fordi ikke-dualistisk, handlingsløs, grenseløs, upreget og alltid tilstedeværende bevissthet er vår iboende natur. Men hvis uvitenhet hindrer oss i å oppnå denne kunnskapen, vil begrensning og lidelse på grunn av troen på dualitet bli vår erfaring.

Mange mennesker i den spirituelle sfæren tror feilaktig at de kan bruke triks som sinnsendrende stoffer, hypnose, positiv tenkning, kontakt med ånder gjennom mediumseanser eller annen sjamanistisk praksis for å oppnå spesielle krefter, forhindre negative hendelser eller forvrengte strømmen av ubevisste negative tanker. Med andre ord, de tror at de kan oppnå det de ønsker eller unngå det de ikke ønsker. Sjamanistisk vei hevder at lovene som styrer universet kan bøyes av de som er fri fra troen på at det er umulig å oppnå det man ønsker gjennom riktig holdning eller magi.

Dette kan være sant til en viss grad, men denne holdningen innehar ikke karma yoga, da den er resultatbasert og er preget av dualistisk tenkning. Selv om man oppnår det man ønsker, er det ikke på grunn av en selv, men på grunn av Det Totale Makrokosmiske Sinnet, Eksistensfeltet. De fleste som kaller seg mestere eller sjamaner har ingen kunnskap om hvordan dharmafeltet (verden) fungerer, og de forstår heller ikke eller praktiserer karma yoga.

Karma yoga handler om å forstå at man kan handle for å oppnå det man ønsker, men man styrer ikke resultatene. Resultatene er opp til Eksistensfeltet, et felt av naturlige lover eller dharmar, som forstås og respekteres av et fredfullt sinn. Våre handlinger er dedikert til feltet med en holdning av takknemlighet – vi gir oss hen i aksept av at resultatene som kommer er passende for oss, og vi gir opp forventninger, bekymringer, håp eller behovet for et spesifikt utfall basert på våre preferanser.

Hovedårsaken til at åndelighet, hypnose og sjamanistisk praksis til slutt ikke fungerer, er fordi de tar ikke hensyn til Maya/Upersonlig skaper og skapelse og vasanaer (for-eksisterende tendenser eller psykologiske mønstre) som påvirker oss. En vasana er en tendens til å repetere spesifikke handlinger. Ikke alle vasanaer er negative, men de vasanaene som fører til avhengighet av negativ tenkning/følelsesmessige mønstre skaper stor lidelse. Dessverre, alt man får med slike spirituelle praksiser er mer bundne vasanaer som fører til utrolige erfaringer, avhengigheter, hypnose, New Age Secret-type fantasier og sjamanistiske triks.

Derfor er det spirituelle valget vårt villedet, fordi det bygger på premissene om dualitet – at vi er ufullstendige og trenger noe (en erfaring eller spesielle krefter) for å bli fullstendige – noe som aldri er sant. Tanken om at vi er herrer over vår egen skjebne er delvis sanne på kort sikt, men det løser ikke det grunnleggende problemet med eksistensiell lidelse, bundne vasanaer og troen på en handler. Det tar ikke med i betraktningen det triste faktum at den personen som er identifisert med å være en person (dualitet) er problemet i utgangspunktet. Som person må livet vårt være i samsvar med sannheten om eksistensen hvis vi ønsker et fredfylt sinn – men ideene som foreslås innenfor spiritualitet vil ikke frembringe frihet fra avhengighet, som du har erfart, men snarere mer smerte og lidelse.

Uansett sannhet eller handlinger som slike praksiser fremmer, er det underliggende ideen at vi kan (eller må) gjøre noe for å forbedre eller perfektjonere oss selv og vår karma. Vedanta sier at det ikke er noen vits i å forbedre personen, for selv om personen eksisterer, er den bare tilsynelatende virkelig – den virkelige er det som alltid er tilstedeværende og aldri endrer seg, nemlig bevissthet, og ingenting annet. Vi kan indirekte forbedre personen gjennom Selvkunnskap ved å frigjøre sinnet fra bindinger til våre preferanser og mangler, men små selvforbedringer er ikke målet med selvgransking – det er en bi-effekt av Selvkunnskap. Vedanta sier også at ingen handlinger utført av en begrenset enhet vil resultere i grenseløse resultater, som frihet fra begrensninger og lidelse. Den sier at alle erfaringer skjer i tid og vil ha en slutt hvis uvitenhet ikke blir berørt – bare Selvkunnskap er i stand til å fjerne uvitenhet.

Det finnes ingen negative ånder. Det finnes bare negative og inngrodde tanker og følelser som tar over og ser ut til å besette sinnet vårt. Alt vi erfarer kommer fra våre tanker, ikke fra et annet sted, fordi det ikke finnes et annet sted. Noen mennesker kan se subtile energier som individer uten kropper, enten av god eller dårlig natur, tydeligere enn andre, og de blir ofte kalt sensitive, synske, klarsynte eller besatte.

Mye av dette skyldes projeksjoner basert på irrasjonell frykt og trossystemer. New Age-trenden med kanalisering og påstått overlegne vesener er et åpent område for bedragere som bruker subjektiv kunnskap og presenterer det som sannhet. De forventer at du gir dem makten over deg fordi DE vet hva sannheten er for deg. Den synske verdenen av ånder bør helst unngås, fordi den er bare basert på dualitet og mangler objektiv undervisning, og er derfor bare uvitenhet.

Ja, dine vasanaer fører deg overalt, akkurat slik de har gjort med alle mennesker, og de vil fortsette å gjøre det inntil du er klar til å ta tak i deg selv. Moder Jord kan ikke be deg om å ta livet ditt, bare tankene dine som er knyttet til følelsene dine kan gjøre det. Livet støtter deg uansett hva du ønsker, og det vil svare på deg i tråd med hvordan du responderer til det. Det finnes ingen magi, verken svart eller hvit, og ingen kraft utenfor deg selv som får deg til å gjøre noe annet enn det som foregår i ditt eget sinn.

Vedanta er basert på kunnskap, ikke erfaring. Hvis du søker etter erfaringer, er ikke Vedanta noe for deg.

KORT SAMMENDRAG

Jeg har respekt for andres syn og meninger angående det som ble nevnt i setningen. Det er ting jeg vil ta opp som dere kanskje ikke liker å høre eller lese. Folk tar ofte ting personlig. Men når man ser bortensfor det vi liker eller mishag, er det egentlig ingenting å like eller mislike. Vi holder fast ved våre oppfatninger om verden og våre erfaringer. Det er lett å tro at vi har den ultimate sannheten, men problemet er, som jeg har erfart selv, at vi ikke undersøker erfaringene grundig nok. Denne påstanden er basert på en kritisk analyse av spirituelle erfaringer. Det er lett, som tidligere nevnt, å tro at vi er spesielle og har en spesiell livsoppgave her på jorden. Dessverre er dette en form for forfengelighet. Ingen er viktigere enn andre. Jeg har hatt nytte av ulike erfaringer i løpet av min reise, samt de menneskene jeg har møtt. Man må regne med at folk har forskjellig oppfatning, agenda, motivasjon og livsmål.

Sannheten om hvem vi er (vår identitet) og hva virkeligheten er, vil alltid være upersonlig og objektiv. Vi må se på våre erfaringer, uansett hva de er, fra et upersonlig og objektivt ståsted. Det finnes ulike måter å møte dette på, og jeg støtter Vedaene gjennom Vedanta-metodikken. Det viktigste er at man forsker på det man erfarer og ikke blindt tror på noe, samt at man bruker god tid på dette, helst flere år.

Uri Geller var en ekspert på å bøye skjeer ved hjelp av tankekraft alene. Slike magiske tanker og ønsketenkninger er dessverre vanlig innenfor den spirituelle verden i dag. Man tror at noen har unike evner eller kvaliteter som man selv ikke har. Og det finnes mye humbug her. Man må selv undersøke erfaringer og tolke dem. Men det er klart at jeg har et sterkt fokus på dømmekraft og evne til å skille. Kritisk sans er viktig for å finne sannheten eller avgjøre om det er noe i våre eller andres erfaringer. Det har vært mye debatt mellom skeptikere og den spirituelle/alternative bevegelsen i ulike fora, og det har blitt ganske heftig til tider. Det jeg mener at det såkalte spirituelle bevisste eller alternative burde lære av skeptikere, er rett og

slett dømmekraft, kritisk sans og evne til å skille. Vi bør ikke ta våre egne erfaringer for god fisk, men heller bruke god tid på å reflektere, undersøke og analysere hva vi egentlig erfarer. Det er lett å bli båret av sted og skape spirituelle bobler hvor man mister fotfestet i virkeligheten, eller tro at man har en viktigere oppgave enn andre, og at man skal "redde" verden.

Vedanta-metodikken har fått meg til å være kritisk i mine egne erfaringer innenfor det alternative og den spirituelle jungelen. Mye av det jeg trodde på eller var åpen for, har jeg nå lagt på hylla for godt. Det kan være nyttig og inspirerende, men det finnes også mye fantasier her. Og vår psyke skaper en del symbolikk og arketyper i våre erfaringer, som ofte fører til raske konklusjoner. Spirituelle erfaringer kan være svært løgnaktige, men også nyttige på sin måte og skape inspirasjon i livet vårt. Så det er ikke bortkastet å søke etter spesielle erfaringer, men når man forstår at frihet ikke ligger i å søke etter disse erfaringene – hvis man for eksempel har tillit til Vedanta som metodikk for å undersøke erfaringer – vil man forstå at det å slutte å søke etter slike erfaringer er avgjørende her.

Vi ønsker å tro at vi kan manipulere materie med sinnet vårt, og dette med tankens kraft blir ofte overdrevet. Men når man forsker på og analyserer erfaringer, er det mye magisk tenkning og subjektive tolkninger. Vi ønsker å føle oss mektige og at vi har kontrollen, men kreftene som er knyttet til Maya/Skapelse, kalt Isvara (upersonlig skaper/Gud/Makroskopisk sinn) på sanskrit, har kontrollen. Det er ikke en skyggeregjering eller onde krefter, som er fantasifulle konspirasjonsoverbevisninger. Det er bare subjektive oppfatninger av hva som skjer, men det er egentlig ikke så mye mer enn det, og det stemmer som regel ikke overens med virkeligheten. Det er egentlig ingen forskjell mellom dramaet i vår verden og for eksempel science fiction-serier som Star Wars, Star Trek, Ringenes Herre osv. Det er bare en speling av symbolikk som også finnes på ulike måter i vår verden. Man kan undersøke dette med upersonlige metoder, som for eksempel Vedanta i sammenheng med det vi snakker om.

The Secret var en tidligere populær trend innenfor spirituelle kretser der man trodde at man kunne tiltrekke seg alt man ønsket seg. Men dette er ikke hvordan Dharmafeltet eller vår verden fungerer. Dette fenomenet har faktisk blitt kalt et nullsumspill, noe som betyr at man både vinner og taper i livet. Man mister noe, samtidig som man får noe. Det er en konstant runddans som skjer uavhengig av hva man tror angående å tiltrekke seg ønsker. Man tiltrekker seg imidlertid mer av det som allerede eksisterer i ens "vasanaer" (programmeringer, vaner og tendenser) som man har med seg gjennom livet.

Mange føler seg utilstrekkelige og ønsker å føle seg sterkere og større. I realiteten er man fullstendig, hel og komplett uavhengig av hvilken rolle man spiller i livet. Jakten på å dekke behovet for utilstrekkelighet eller følelsen av at man mangler noe er vanlig i vår verden. Det er naturlig å tro at man "mangler" noe. Og i denne prosessen kommer fantasien og ønsketenkning lett inn i bildet. Dette har blitt observert spesielt i den spirituelle verdenen.

[Utforskning av det ukjente: Klarsynthet, engler og kausalkroppen under lupen](#)
[Lydfil - Buzzsprout](#)

En interessant dialog mellom en Vedanta lærer, og en student berører emner som spirituell opplevelse og subjektive tolkninger. Læreren nevner arketyper og rollen til Kausalkroppen i våre opplevelser. Det er viktig å se dette fra et upersonlig perspektiv og ikke ta personifiseringen bokstavelig talt. I stedet er det nyttig å tolke spirituelle opplevelser symbolsk i våre undersøkelser.

Vedanta student: Hei, jeg har noen spørsmål angående den subjektive verden og muligheten for at noen mennesker kan se engler, oppstegne mestre, spøkelses eller døde mennesker. Kan du forklare disse ekstraordinære opplevelsene? Kausalkroppen gir en upersonlig forklaring på slike fenomener. Personifisering av spøkelses, ånder og guder skyldes sinnet og den subtile kroppen (ego, sinn og intellekt).

Mine spørsmål er:

1. Når klarsynte mennesker kanalisere eller ser engler, oppstegne mestre, spøkelses osv., får de informasjonen og visjonene fra kausalkroppen eller deres egen personlige kausalkropp (mikrokosmisk)? Kommer denne informasjonen fra den makrokosmiske kausalkroppen (det umanifesterte)?

Vedanta lærer: Ja, den makrokosmiske kausalkroppen kan betraktes som et basseng av ren potensial. Det inneholder de subtile planene til alle mulige objektive fenomener. Disse er ikke manifestert som konkrete ideer, men er bare mulige arrangementer av energier eller kvaliteter (gunaer). De er det vi kaller arketyper. Disse arketyperne er grunnleggende modeller for både subtile fenomener som følelser og tanker, og mer konkrete objekter. En tilsynelatende person (jiva) har ikke en separat kausalkropp, men har tilgang til eller blir påvirket av en spesifikk del av den makrokosmiske kausalkroppen. En person er vanligvis bare kjent med den delen av den makrokosmiske kausalkroppen som informerer den subtile kroppen, og denne informasjonen bestemmes av personens karma. Men det er tilfeller hvor subtile kroppen til en person, som også er en del av den makrokosmiske kausal kroppen, kan få tilgang til informasjon fra en større del av kroppen og dermed oppleve energiene som informeres til en annen persons subtile kropp.

2. Kan vi si at all slik informasjon, kanaliseringer, visjoner osv. kommer fra den samme makrokosmiske kausalkroppen (det umanifesterte)? Kan vi betrakte dem som symboler i den subjektive verden som kommer fra Isvara (Det Totale Sinnet)?

Vedanta lærer: Ja, det er riktig. Visjonene som mennesker har, vil manifestere seg i former de er kjente med. Hvis noen er kjent med konseptet av engler, vil de møte positive energier og personifisere disse energiene som engler i henhold til deres egne forståelse av engler.

3. Er slike opplevelser i mithya (den tilsynelatende dualistiske verden) og dermed ikke virkelige? Tilhører de bare den subjektive verden til en person? Kan vi si at alle myter, visjoner, kanaliseringer osv. kommer fra den samme makrokosmiske kausalkroppen og er bare fantasier og drømmer?

Vedanta lærer: Ja, det er den samme konklusjonen som mine tidligere svar peker mot. Menneskets opplevelser er innenfor en bestemt historie, og hver person er en versjon av en arketypisk helt. Dette er grunnen til at Joseph Campbell refererer til hovedpersonene i alle mytologiske historier som helter med tusen ansikter. Selv om detaljene og settingene i mytologiene er unike for kulturen de kommer fra, deler de de samme grunnleggende arketyper. Den makrokosmiske kausalkroppen er et basseng av arketyper som danner grunnlaget for strukturen og dynamikken i den tilsynelatende virkeligheten og individets opplevelser.

4. Når det gjelder arketyper i myter og lignende opplevelser, hvordan kan vi forstå dem i Vedanta-terminologi i forhold til psykologiske elementer som symboler, fantasier, drømmer og hallusinasjoner?

Vedanta lærer: Alle arketyper er kausale planer som representerer forskjellige kombinasjoner og variasjoner av energier eller kvaliteter (gunaer). Gunaer utgjør essensen av objekter og påvirker sinnet. Når den tilsynelatende personen opplever formene som disse energiene tar, etterlater det seg avtrykk (vasana) i den mikrokosmiske kausalkroppen (den delen av den makrokosmiske kausalkroppen som den tilsynelatende personen har tilgang til). Disse avtrykkene påvirker personens preferanser (raga-dvesha). Basert på tidligere avtrykk, tolker den tilsynelatende personen formene og påvirkningen av disse energiske vesenene som positive eller negative. Personen sin nåværende opplevelse forsterker eller reviderer disse tolkningene (som regel forsterker de dem).

Alle fenomenene du nevnte er tilsynelatende objekter, og deres eksistens og påvirkning er begrenset til den tilsynelatende virkeligheten. De påvirker ikke bevissthetens essensielle natur på noen måte.

Vedanta student: Jeg forstår nå at disse opplevelsene ikke er virkelige, og at jeg tidligere var fascinert av engler, oppstegne mestre, utenomjordiske osv. Men nå forstår jeg at dette kun er synske fantasier. Vi har alle vår subjektive verden, og jeg antar at det er mange fantasier, myter og psykologiske elementer som kommer fra vårt underbevisste sinn (som går tilbake til den makrokosmiske kausalkroppen/ det umanifesterte) i våre vasanaer /tendenser/programmeringer, vaner og inntrykk.

Vedanta lærer: Det er riktig. Men det betyr ikke at man skal forkaste slike synske fenomener fullstendig. De kan være en måte for selvet å kommunisere med sinnet på. Selv om selvet ikke er en entitet som kan kommunisere, kan myter, arketyper, drømmer og visjoner fungere som pekere for sinnet i retning av sannheten (altså erkjennelse av selvet som en grenseløs, ikke-dualistisk bevissthet).

Kommentarer

Det siste sitatet fra Vedantalæreren er spesielt interessant, da han påpeker at myter, arketyper, drømmer og visjoner kan peke mot sannheten om vår egen identitet. Dette kan være nyttig, men det er også viktig å være bevisst på at man kan bli for sterkt bundet av disse opplevelsene og for mye søken etter dem. Alle disse erfaringene er knyttet til det Umanifesterte eller Kausale - som også refereres til som Makrokosmisk Sinn, Gud og Upersonlig Skaper. Når vi er i dyp søvn, går vi tilbake til det umanifesterte. Våre tendenser, programmeringer, vaner og bindinger - kalt vasanaer - stammer også fra det makrokosmiske kausale. Det samme gjelder når vi dør. Vår personlighet lever ikke videre, men våre vasanaer gjør det.

Alle erfaringer i meditasjon, visjoner, indre reiser, myter osv. er en reise hvor man vil motta symboler av Selvet, i ulike former. I India er det vanlig med gudeskikkelser som symboler. Det er mye symbolikk involvert, og tolkningene av disse symbolene kan variere avhengig av den enkelte personens sinn. Alt kommer fra det makrokosmiske kausale. Vedantalæreren nevner også det umanifesterte i sammenheng med "ren potensiale". All skapelse (Maya) kommer fra det umanifesterte. Det er en pågående evig skapelsesprosess, i et svært intelligent univers eller kosmos, om man vil. En upersonlig skaper jobber kontinuerlig gjennom ulike

lover (dharma, karma, natur- og fysiske lover osv.), energier eller krefter (gunaer).

Carl Jung og det kollektive ubevisste

Lydfil - [Buzzsprout](#)

«Ensomheten for meg en kilde til helbredelse som gjør livet mitt verdt å leve. Å prate er ofte smertefullt for meg, og jeg trenger mange dager med stillhet for å hente meg inn etter ordenes meningsløshet.»

-Carl Jung

Det kollektivt ubevisste er et begrep innenfor [analytisk psykologi](#), og ble lansert og utarbeidet av [Carl Gustav Jung](#). Jung fremmet det syn at det ubevisste besto av en personlig del, som er spesifikk til det enkelte individ og dets livserfaring, og en del som mer allment rommer, samler og organiserer de personlige erfaringene til alle medlemmer av en art.

Ideen om en virkelighet av usynlige former dukker også opp i Carl-Gustav Jung sin psykologi: «Det er en virkelighet av ikke-empiriske former» underviste Jung. De kan vise seg spontant i vår bevissthet, påvirke vår fantasi, persepsjon og tenkning.

Jung kalte disse formene eller bildene for arketyper og stedet hvor de eksisterer i det kollektive ubevisste:

«Et psykologisk system av kollektiv, universell og upersonlig natur, som er lik for alle individer. Den inneholder foregående former, arketyperne, som kan bare sekundært bli bevisst og gir bestemt form til spesifikke psykologiske hendelser. «Bølgeformene av virtuelle kvantetilstander er arketyperne av universet. Den ikke-empiriske virkeligheten hvor de eksisterer, er det kollektive ubevisste av universet:

Jung: «Det er ikke bare mulig, men ganske sannsynlig selv psyken og materie er to forskjellige aspekter av en og den samme tingen. «

Jung: «Virkeligheten av arketyperne: Helhet og Potensialitet. Bakenfor den smale grensen, som omslutter vår personlige psyke er det kollektive ubevisste en grenseløs og enestående usikkerhet, med tilsynelatende ingen indre eller ytre, ingen over og ingen under, ingen her og der, mitt og ditt, ingen god eller dårlig osv. Men hvor jeg er usynlig; Hvor jeg erfarer den andre i meg selv og de andre erfarer meg selv.

Der jeg er fullstendig ett med verdenen, så mye at jeg glemmer lett hvem jeg egentlig er.

Den ikke-empiriske virkeligheten som Jung oppdaget, som kvantefenomenet avslører seg som – Alle er en og den samme åndemediet, en udelt hele, hvor vitenskap, filosofi og spiritualitet er Ett.

Les mer om Carl Jung og det kollektive ubevisste:

1. [Carl Jung og det kollektive ubevisste - Utforsk Sinnet](#)
2. [Det kollektivt ubevisste – Wikipedia](#)
3. [De 12 jungianske arketyperne - Personlighetspsykologi - Utforsk Sinnet](#)

Jeg skal komme med en mer dyptgående blogg med tanke på analyser av Vedanta og

emnet psykologi senere i år 2024.

Det er flere kritiske ankepunkter mot boken "Tenke fort og langsomt" av Daniel

Kahneman:

Lydfil - [Buzzsprout](#)

1. Generalisering: Noen kritikere mener at boken trekker for bredt og generaliserer ofte. Kahneman hevder at tenkning kan deles inn i to systemer - System 1 og System 2, som representerer henholdsvis hurtig og langsom tenkning. Kritikere hevder imidlertid at det er flere andre faktorer og systemer som påvirker vår tankeprosess, og at denne generaliseringen oversimplifiserer kompleksiteten i menneskelig tenkning.
2. Mangel på konkretisering: En del kritikere mener at boken er for teoretisk og mangler konkrete eksempler og praktiske verktøy for å implementere teoriene i praksis. De etterlyser mer håndfaste råd og strategier for hvordan man kan forbedre sin tenkning.
3. Metodologiske begrensninger: Enkelte forskere har argumentert for at studiene som presenteres i boken har visse metodologiske begrensninger, og at det derfor kan være begrenset overførbarhet av funnene til den virkelige verden. Noen mener at Kahneman baserer seg for mye på laboratorieeksperimenter, som ikke alltid reflekterer menneskelig tenkning i naturlige situasjoner.
4. Begrenset fokus på kultur: Boken tar ikke tilstrekkelig hensyn til kulturelle og sosiale faktorer som påvirker tenkning. Kritikere argumenterer for at den universelle tilnærmingen til menneskelig tenkning som boken presenterer, neglisjerer viktigheten av kultur og kontekst.
5. Manglende oppmerksomhet til fordelene ved intuitiv tenkning: Boken vektlegger i stor grad problemene og feilene som oppstår når vi tenker raskt og intuitivt, men gir mindre oppmerksomhet til de positive aspektene ved denne formen for tenkning. Kritikere argumenterer for at intuitive avgjørelser kan være effektive og vellykkede i mange situasjoner.

Det er viktig å merke seg at selv om disse kritikkpunktene har blitt reist, har "Tenke fort og langsomt" blitt anerkjent og verdsatt for sitt bidrag til å utforske menneskelig tenkning og beslutningstaking.

Felles trekk blant autoritære og totalitære ledere i utenlandske regjeringer

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Autoritære og totalitære ledere i regjeringer i utenlandske land, som for eksempel Vladimir Putin i Russland, Viktor Orban i Ungarn og Benjamin Netanyahu i Israel, har flere kjennetegn som skiller dem fra demokratiske ledere. Disse kjennetegnene inkluderer:

1. **Politisk kontroll:** Autoritære og totalitære ledere har en sterk kontroll over alle aspekter av politisk makt. De undertrykker politisk opposisjon, begrenser ytringsfriheten og overvåker og sensurerer media.
2. **Manipulering av valgsystemet:** Disse lederne bruker ofte manipulative taktikker for å sikre at de forblir ved makten. Dette kan inkludere valgfusk, innskrenkning av opposisjonens muligheter og kontroll over mediadekningen under valgkamper.

3. **Maktakkumulering:** Autoritære og totalitære ledere streber etter å konsolidere sin egen makt, ofte ved å svekke eller eliminere institusjonelle mekanismer som kan begrense deres makt, som uavhengige domstoler og parlamentariske kontrollorganer. De konsentrerer ofte makten rundt seg selv og sin nærmeste krets.

4. **Undertrykkelse av politisk opposisjon:** Disse lederne begrenser aktivt politisk motstand eller konkurrerende partier og organisasjoner. Dette kan gjøres gjennom lovgivning som begrenser politisk pluralisme, fengsling eller trakassering av politiske motstandere, eller diskreditering og demonisering av opposisjonen.

5. **Nasjonalisme og nasjonal sikkerhet:** Mange autoritære og totalitære ledere baserer sin popularitet og legitimitet på å fremme nasjonalistiske og sikkerhetsfokuserte politikker. Dette kan inkludere aggressive utenlandske politikker, styrking av militæret og begrensninger på individuelle friheter i navn av nasjonal sikkerhet.

6. **Kontroll over økonomien:** Disse lederne har ofte betydelig kontroll over økonomiske ressurser og benytter seg av dem for å belønne støttespillere, straffe opposisjonen og opprettholde sin egen maktbase.

Det er viktig å merke seg at disse kjennetegnene ikke nødvendigvis gjelder 100% for alle nevnte ledere, og det er variasjoner og nyanser mellom dem. Men generelt sett viser de autoritære og totalitære trekk ved disse regjeringene.

Donald Trump og hans inspirasjon av sine tilhengere til å angripe kongressen har vært et angrep på det moderne demokratiet i USA.

Trump har fascistiske og autoritære tendenser basert på følgende faktorer:

1. **Retorikk og språkbruk:** Trump har blitt kritisert for å bruke polariserende språk, rasistiske undertoner og å angripe og demonisere bestemte grupper av mennesker. Noen hevder at denne typen retorikk kan minne om fascistiske ledere som fokuserer på å skyve skylden for sosioøkonomiske problemer på minoritetsgrupper.

2. **Kult av personlighet:** Noen påpeker at Trump har en sterk personlighetskult rundt seg, hvor han fremstiller seg selv som en sterk leder og forsvarer av "folkets vilje". Dette kan minne om autoritære ledere som har en tendens til å neglisjere institusjonell balanse og kontroll i maktsystemet.

3. **Angrep på mediene:** Trump har gjentatte ganger beskrevet mainstream medier som "fake news" og "fiender av folket". Kritikere hevder at dette kan sees som et forsøk på å svekke uavhengig journalistikk og underminere kritisk tenkning, noe som er kjennetegn på autoritære regimer. Trump inspirerte også hans tilhengere til å angripe kongressen etter at han tapte valget mot Biden.

4. **En karriere basert på forretningsinteresser:** Kritikere hevder at Trumps fokus på økonomiske interesser og hans manglende vilje til å avsløre sin skattehistorikk eller gå fra sine forretningsinteresser, kan indikere en autoritær tendens til å prioritere personlig makt og økonomisk gevinst på bekostning av nasjonale interesser.

Du kan lese mer om Trump og Fascisme i denne artikkelen - [Debatt, Politikk | Sånn ser](#)

Kahnemans teori om kognitive feil: En vei til å motvirke fascistiske, anti-globalistiske og konspiratoriske tenkninger

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Daniel Kahnemans "tenke, fort og langsomt" -teori kan bidra til å unngå fascistiske, anti-globalistiske og konspiratoriske holdninger, verdier og tenkninger ved å adressere de kognitive feilene og biasene som kan føre til slike tenkemønstre. Her er noen strategier som kan være nyttige:

- 1. Bevissthet om automatiske tenkemønstre:** Det første trinnet er å være bevisst på de automatiske tenkemønstrene som kan føre til konspiratoriske eller polariserte holdninger. Dette innebærer å gjenkjenne når vi reagerer automatisk uten å bruke mer rasjonelle eller kritiske tankeprosesser.
- 2. Langsom tenkning:** Når du identifiserer disse automatiske tenkemønstrene, bruker du Kahnemans konsept om "langsom tenkning" for å aktivere den mer rasjonelle og kritiske tankegangen. Dette innebærer å ta deg tid til å reflektere grundig over situasjonen, analysere bevisene og vurdere alternative perspektiver før du danner en mening.
- 3. Søk etter legitim informasjon:** Konspirasjonsteorier blomstrer ofte på dårlig dokumentert informasjon eller rykter. Derfor er det viktig å søke etter legitim og pålitelig informasjon fra kilder som er kjent for sin nøyaktighet og uavhengighet. Dette inkluderer å bruke et bredt spekter av kilder, inkludert anerkjente nyhetsorganisasjoner og vitenskapelige tidsskrifter.
- 4. Utfordre egne overbevisninger:** Det er viktig å være villig til å utfordre egne tro og ideer. Dette innebærer å aktivt søke ut motstridende perspektiver og informasjon. Åpne dialog og debatt kan bidra til å utvide horisontene våre og motvirke en ensidig eller polarisert tenkemåte.
- 5. Ta hensyn til emosjonelle påvirkninger:** Våre emosjoner kan påvirke våre holdninger og tenkning. Ved å være oppmerksom på hvordan følelser som frykt, sinne eller misnøye kan påvirke våre tanker og beslutninger, kan vi jobbe med å regulere og kontrollere disse følelsene for å komme fram til en mer rasjonell vurdering.
- 6. Fokus på samhörighet og inkludering:** Negative holdninger og konspiratorisk tenkning kan noen ganger oppstå som et resultat av mangel på samhörighet eller følelse av mistillit. Ved å fremme en inkluderende og samarbeidsorientert kultur, der forskjeller blir anerkjent og respektert, kan man bidra til å motvirke slike holdninger.
- 7. Øke bevissthet om historiske og sosiale faktorer:** Forståelse av historiske og sosiale faktorer som kan ha bidratt til oppkomsten av fascistiske, anti-globalistiske eller konspiratoriske holdninger, kan også være viktig. Ved å øke bevisstheten om hvordan slike holdninger har utviklet seg i fortiden, kan man bedre forstå og bekjempe dem i dagens samfunn.

Det er viktig å merke seg at disse strategiene ikke garanterer elimineringen av fascistiske, anti-globalistiske eller konspiratoriske tenkninger, men de kan bidra til å minimere risikoen og øke bevisstheten rundt slike tankeprosesser. I tillegg kan disse strategiene også ha

nytteverdi for å motvirke andre negative holdninger og tankeprosesser.

Det er flere mulige årsaker til at det er mange konspirasjonsteorier rundt Verdens helseorganisasjon (WHO):

Lydfil - [Buzzsprout](#)

1. **Mangel på transparens:** Noen kritikere hevder at WHO mangler transparens i sin håndtering av globale helseproblemer og tar avgjørelser uten å gi tilstrekkelig informasjon. Dette kan føre til spekulasjoner og konspirasjonsteorier om skjulte agendaer eller manipulering av data.
2. **Politisk innflytelse:** WHO er en internasjonal organisasjon som er avhengig av samarbeid med medlemslandene. Noen hevder at politisk innflytelse kan påvirke WHO's beslutninger og prioriteringer, noe som kan gi opphav til konspirasjonsteorier om politisk kontroll eller agendaer.
3. **Feiltolkning eller desinformasjon:** Noen konspirasjonsteorier kan oppstå som et resultat av feiltolkning eller spredning av desinformasjon. Dette kan være forårsaket av misforståelse av vitenskapelige begreper eller mangel på kunnskap om helserisiko.
4. **Økende mistillit til institusjoner:** Det er en generell økende mistillit til institusjoner og et økt fokus på alternative informasjonskilder. Dette kan føre til at noen mennesker søker etter konspirasjonsteorier som gir en alternativ forklaring på hendelser.

Det er viktig å merke seg at konspirasjonsteorier ofte mangler bevis og bygger på spekulasjon og mistro. WHO spiller en viktig rolle i global helse, og det er viktig å være kritisk i vurderingen av informasjon og å søke etter pålitelige kilder.

En analyse av emnet å stramme inn smittevernloven under pandemi her i Norge nå nylig:

[Strammer inn smittevernloven – kritikken hagler – NRK Norge – Oversikt over nyheter fra ulike deler av landet](#)

Fordeler med å stramme inn smittevernloven i Norge:

1. **Redusert smittespredning:** Strengere smittevernlover kan bidra til å begrense spredningen av smittsomme sykdommer, inkludert både vanlige og nye eller ukjente virus som COVID-19. Dette kan redusere antall syke og dødsfall i samfunnet.
2. **Beskyttelse av sårbare grupper:** Strammere smittevernlover kan sikre bedre beskyttelse for sårbare grupper, inkludert eldre, personer med underliggende helseproblemer og personer med nedsatt immunforsvar. Dette kan bidra til å forhindre alvorlig sykdom og død blant disse gruppene.
3. **Trygghet og tillit i samfunnet:** Når folk ser at myndighetene tar smittevern på alvor og implementerer strenge lover og tiltak, kan det bidra til å skape tillit og trygghet blant befolkningen.

Baksider med å stramme inn smittevernloven i Norge:

1. **Økonomiske konsekvenser:** Strengt smittevernlover kan ha negative økonomiske konsekvenser, spesielt for små bedrifter og selvstendig næringsdrivende som må stenge eller begrense virksomheten. Dette kan føre til økt arbeidsledighet og nedgang i økonomien generelt.

2. **Begrensninger på personlig frihet:** Skjerpede smittevernlover kan innebære restriksjoner eller begrensninger på personlig frihet og bevegelsesfrihet. Dette kan oppleves som inngripende og begrensende for enkeltpersoner.

3. **Overholdelse og håndhevelse:** Stramme smittevernlover kan være vanskelig å overholde og håndheve, spesielt hvis det er motstand eller manglende forståelse blant befolkningen. Dette kan føre til utfordringer med å sikre etterlevelse av lover og tiltak.

Det er viktig å finne en balanse mellom å begrense smittespredning og beskytte samfunnet, og samtidig unngå uforholdsmessige konsekvenser og inngrep i personlig frihet.

WHO, eller Verdens helseorganisasjon, er en spesialisert organisasjon innenfor De forente nasjoner som arbeider med å fremme internasjonal folkehelse. Deres primære oppgave er å utvikle politikk, standarder, veiledning og agere som en teknisk rådgiver for medlemslandene for å bekjempe ulike helseutfordringer, herunder smittsomme sykdommer.

WHO kan ikke ta over råderetten i en nasjon angående smittevernlover av flere grunner:

1. **Suverenitet:** Hver nasjon har suverenitet og myndighet over egne lover og politikk. WHO respekterer og fremmer prinsippet om nasjonal suverenitet. WHO kan gi råd og anbefalinger basert på beste praksis og vitenskapelige bevis, men det er opp til hver nasjon å innarbeide dette i sine egne lover og reguleringer.

2. **Nasjonale forhold:** Hvert land har sin egen unike befolkningsstruktur, helsetilstand, ressurser og infrastruktur. Smittevernlover må tilpasses og tilpasses etter lokale forhold og utfordringer. WHO kan ikke ta hensyn til alle de nasjonale forholdene og tilpasse lovgivningen deretter på en like effektiv måte som nasjonen selv kan.

3. **Demokrati og deltakelse:** Oppgradering av råderett til internasjonale organer som WHO kan utfordre prinsippene om demokrati og medborgerskap. Smittevernlover involverer ofte spørsmål som berører menneskerettigheter, personvern og individuell frihet. Slike beslutninger bør tas gjennom demokratiske prosesser på nasjonalt nivå, der alle interessenter kan delta og påvirke.

Selv om WHO ikke kan ta over råderetten i en nasjon angående smittevernlover, spiller organisasjonen likevel en viktig rolle ved å samle og spre kunnskap, koordinere internasjonale responser, og arbeide for å sikre at alle nasjoner har kapasitet til å håndtere helseutfordringer under mottoet "Noen ganger trenger verden et felles hele".

Du kan lese mer dyptgående om de samme emnene i bloggene

1. [En sunn kritisk holdning til informasjonsstrømmen fra sosiale medier og media \(bevissthetsvitenskap.com\)](#)

2. [Nevroplastisitet - Å endre vaner og tanker gjennom repetisjoner \(bevissthetsvitenskap.com\)](#)

3. [Hjertets essens, intuisjon og det kognitive \(bevissthetsvitenskap.com\)](https://bevissthetsvitenskap.com)
4. [Demokrati, Globalisme og De Sosiale Medienes Skyggesider \(bevissthetsvitenskap.com\)](https://bevissthetsvitenskap.com)

Oppsummerende observasjoner om rask og treg tenkning

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Jeg har lest boka til Daniel Kahneman om **Tenke fort og langsomt** både på norsk og engelsk. Vedanta sin holdning til emnet intuisjon og det kognitive er viktig å påpeke. Det er lett å velge intuisjon foran det kognitive. Men man kan trekke for raske konklusjoner om det meste i verden av kunnskaps- og informasjonsstrøm. Eller erfaringer man har samlet opp i livet sitt.

Når vi lytter til vår intuisjon og handler i samsvar med den, kan det hjelpe oss med å treffe gjennomtenkte beslutninger. Intuisjonen er basert på våre tidligere erfaringer og underbevisste tanker, som kan gi oss innsikt og informasjon som vi kanskje ikke er bevisst på. Ved å ta hensyn til vår intuisjon, kan vi tilføre en annen dimensjon til vår tenkning og beslutningstaking. Det er viktig å merke seg at intuisjonen ikke alltid er korrekt, og det er derfor viktig å bruke vår kognitive bevissthet til å evaluere og vurdere denne intuisjonen. Ved å ha en balansert tilnærming til tenking, der vi tar hensyn til både rask og langsom tankeprosess, kan vi ta bedre og mer gjennomtenkte beslutninger.

I dagens samfunn finnes det et overveldende antall påstander og spekulasjoner både i tradisjonelle medier og utenfor. I denne informasjonsalderen er det viktig å forholde seg til mye informasjon, og det er lett å bli lurt eller trekke raske konklusjoner om ulike emner. Selv har jeg hatt positive erfaringer med klarsynte og kanaliseringer i flere år, men etter å ha begynt å bruke en mer systematisk tenkemåte (system 2) har jeg blitt mer kritisk til disse metodene. Med andre ord, jeg har begynt å vektlegge en langsommere, tålmodig, analytisk og grundig tilnærming når jeg undersøker informasjon. Sunn spiritualitet handler om å finne en balanse mellom hjertet, intuisjonen og intellektet. Allfor ofte har det kognitive og rasjonelle blitt oversett i alternative og åndelige kretser. Dette er noe jeg har observert gjennom flere tiår, spesielt nå under pandemien når det gjelder vaksiner.

Folk har retten til å følge sine egne ønsker samt informasjon og har fri vilje til det. Hensikten med denne bloggen er å oppfordre til en mer kritisk tilnærming til informasjon, og ikke å fråtse ukritisk i kilder som virker riktige. Vi bør analysere informasjonen grundig. Det er lett å bli lurt av den store mengden falske nyheter som undergraver demokratiske prinsipper. Autoritære og totalitære ledere har fått økt innflytelse i visse europeiske land gjennom høyreekstrem og ekstremt nasjonalistisk tankegang - en utvikling som også gjør at demokratiske prinsipper blir underminert. Dette fører til konspirasjonstenkning og anti-globalisme, noe som igjen fører til en skadelig mistillit til myndigheter og vanlige massemedier. Demokratiet er avhengig av vår deltakelse og det er nødvendig med et visst nivå av tillit mellom oss og de som styrer. Ingen demokratier er perfekte, og våre holdninger, tankemåter og verdier bidrar til å styrke sårbare demokratier.